

הלכות ציצית כ"א

חומין ארוכים רק עדיין הן חוש אחד ארך אבל אם הן שזורין ומופסקין לד' חומין ארוכים אין לחוש שחלף אותם הנכרי שבוראי אין לו חומין אחרים כיוצא בהן לפי שאין עושין חומין על דרך זה אלא לשם ציצית^{יב}:

ה' וכן המוצא חומי ציצית בשוק^{יג} אם הם שזורין ומופסקין לד' חומין ארוכים כשרים שבוראי לשם ציצית נעשו:

ז' אין מוכרין מלית מצויצת לנכרי^{יד} אפילו הוא תגר^{טו} שלא יתלכש בה הנכרי וידמה לישראל הרואה אותו שהוא ישראלי^{טז} שהרי הוא לבוש בציצית ויתלה עמו בדרך ויהרגו הנכרי שהנכרי חשוד על שפכת דמים^{יז} וכן אין ממשכנין ואין מפקדין מלית מצויצת אצל נכרי^{יח} אלא א"כ הוא לפי שעה בענין שאין לחוש שמא יתלה עמו ישראל בדרך:

כ"א כדת מה לעשות בציצית שנפסקו במליתות ישנים וכו' ה' סעיפים:

א ציצית תשמישי מצוה הן^א כלומר שאין בעצמן שום קדושה רק שמשתמשין בהן לשם מצוה לפיכך אחר שנפסקו מן המלית יכול לזורקן אפילו לאשפה אבל כל זמן שהן קבועין במלית אסור להשתמש בהן שום תשמיש של חול כגון לקשור בהם שום רבר וכיוצא בזה משום בזיו מצוה^ב.

ויש אומרים^ג דאף לאחר שנפסקו אין לנהוג בהם מנהג ביוון לורקן באשפה או לכל מקום מנוה (אבל יכול לורקן שלא במקום מנוה) וא"צ לגנוזן לפי שאין בהם קדושה. ואע"פ שהלכה כסברא הראשונה מ"מ המחמיר ומדקדק במצות תבא עליו ברכה^ד.

ויש בעלי הנפש שמחמירין לגנוזן^ה או להניחן תוך ספר אחד לסימון^ו הואיל ונעשה בהם מצוה אחת יעשו בהן מצוה אחרת:

ב מליתות של מצוה שכלו אדם בודל את עצמו מהן^ז ואינו מותר לקנח את עצמו בהן ולא להשתמש בהן שום תשמיש מנוה אלא זורקן והן כלין מאליהן:

ג מותר ליכנס במלית מצויצת לבית הכסא^ח לפי שאין זה בזיו למצוה כל כך^ט במה הברים אמורים כנגד שעשוי למלוש ואינו מיוחד להתפלל בו^י אבל במליתות של מצוה שלנו שאינן מיוחדים רק להתפלל בהן אין נכון שיכנס בהם לבית הכסא. וכן הרולק לפנות ביום הכיפורים צריך לפשוט את הקיט"ל^{יא} כיון שאינו מיוחד רק להתפלל:

ג ארחות חיים הלכות ציצית סי' לד בשם הראב"ה. רמ"א
 סעיף א. וראה ערוך לקמן סי' תרלח סי"ח לענין ספק.
 וראה ד"י צ"צ ע"ב, ד.
 ד רמ"א שם.
 ה מהר"ל הלכות ציצית (הובא בדרכי משה ובפי"ו סי' כ). רמ"א שם.
 ו שו"ת מהרי"י נו"ל סי' קצא ופי' קצנ. וד"א סי' א. וראה גם לקמן סי' תנה ס"ב.
 ז שו"ע סעיף ב.
 ח רמב"ם הל' ציצית פי"ג הל"ט. שו"ע ולבוש סעיף ג. ונמוק יוסף הל' ציצית בשם גאון.
 ט לבוש שם.
 י ט"ז סי' א. א"ל יוסף סי' ג.
 יא שלובשים ביום הכיפורים, כולקמן סי' תרי ס"ב.

יב ראה הקרי הלכות ה"ה ע' ב.
 יג וד"א שם (מעירובין ז' ב).
 יד מנחות מג. א. שו"ע סעיף ב.
 טו וד"א סי' ב.
 טז לבוש סעיף ב.
 יז ע"ז ב"ב, א. מ"א סי' ב וסי' ג. וראה גם לקמן סי' שפב סי"א. ולענין מנוה ראה לקי"ש ח"כ ע' 162.
 יח נמוקי יוסף הלכות ציצית. שו"ע שם.

סימן כ"א
 א שו"ע ולבוש סעיף א. הולקום בזה בין קדושה, תשמישי קדושה ותשמישי מצוה, ראה לקמן סי' מב סי' נט.
 ב ראה ד' שאל.

ד אבל מותר לישן אפילו במליתות של מצוה"י לפי שאין זה גנאי כל כך. וכן מותר ליתנם לכובס אפילו הוא נכרי"י:

ה יש לזהר שלא יהיו ציציותיו נגררים על גבי קרקע"י משום כזיו מצוה:

כב וכו סעיף אהר:

א קנה מלית שהיא ראויה ללבוש כמו שהיא בשעת הקנייה" מברך שהחיינו בעת הקנייה כמו שכתוב בס"י רכ"ג (א) ובשעת עשיית הציצית לא יברך כלום אבל אם קנה כנגד ועשה ממנו מלבושים" אונו מברך שהחיינו בשעת הקנייה שהרי עדיין אין לו שמחה מהן כיון שלא נעשו עדיין מלבושים אלא לאחר שעשה מהן מלבושים ומטיל בהן ציצית יברך שהחיינו בעת הטלת הציצית" בכדי שתעלה הברכה גם על המלית הציצית" ואם לא יברך בשעת הטלת הציצית" או שאין בכגד ד' כנפות" שאינו מטיל בו ציצית כלל יברך שהחיינו בעת לבישה הראשונה קודם שיברך להתעמף בציצית"ל

ובכגד שאין בו ד' כנפות" שאינו מטיל בו ציצית כלל אם לא יברך בשעת קניית הכגד יברך שהחיינו בעת לבישה ראשונה"ל

כג דיני ציצית בבית הקברות וכו' ה' סעיפים:

א מותר ליכנס לבית הקברות והוא לבוש ציצית" והוא שלא יהיו ציציותיו נגררים על הקברים כדי שלא יהיה כלועג לרש"י כלומר שהמתים הם רשים ופטורים מן המצות ואין יכולים לקיים אותן ואנו מקיימין אותן"ל

ב כמה דברים אמורים שמותר ליכנס בציצית לבית הקברות בציצית שמטיל במלבוש שלובש לצורך עצמו" ולא כדי לקיים מצות ציצית כגון שיש לו עוד מלית אחרת מצויצית כמו שהיה המנהג בימי חכמי הגמרא שהיה בכל בגדיהם ד' כנפות" שאי אפשר

קונטרס אחרון

(א) ובשעת עשיית הציצית לא יברך כן פסקו המגן אברהם" והש"ך ביורה דעה סימן כ"י עיין שם שהאוצר בזה. אלא מה שכתב הט"ז"י ראה מכסוי הדם"י, כיון דגם בכסוי הוכיח הש"ך שם דאין לברך.

ט שראוי ללבוש כמו שהיא בשעת הקנייה.
י ע"י ס"י תר"ם ו"א שם סק"א. לקמן ס"י תר"ם ס"י.
יב בספר"י פ"ב ה"ד: ואם לא ברך יכול לברך כל זמן שלא פשטו אבל אם פשטו על רעת שלא לחזור וללבוש לאחר אלא לאחר זמן לא יברך בלבישה שניה.

יא ס"ק א.

יב ס"ק ה.

יד הרא"ח נאה הגיה: אינו ראוי.

סימן כג

א תלמודי רבינו יונה ברכות יח, א. מור ושו"ע סעיף א.
ב ראה גם לקמן ס"י מה ס"א"ב. ס"י ע"א ס"י. ס"י ע"ב ס"י.
ג ס"י קלא ס"ה.
ד תלמודי רבינו יונה שם. ש"ע ולבוש שם.
ה רא"ש ברכות פ"ג ס"ה וטור בשם רבינו יונה.

יב ב"י רמ"א סעיף ג. ולענין הישנה במלית קטן ראה מהר"ח המורקוקים.

יג ב"י לחם חזיונות הלכות ציצית ס"ק סד. א"י ו"טא ס"ק ג. וראה שער הבולל פ"ב ס"ג.

יד שו"ע ולבוש סעיף ד. וראה חקרי הלכות ה"א ע' 10.

סימן כב

א מ"א ס"ק א. מ"א ס"י תר"ם ס"ק א.
ב ס"י זה בשער"ר לא הניע לירינו, ועי' סדר ברה"ג פ"ב ס"ד. לוח ברה"ג פ"א ה"ט וש"נ.

ג מ"א שם.

ד שו"ע סעיף א.

ה מ"א ס"ק א.

ו רמ"א סעיף א.

ז שקנה ועשה ממנו מלבושים. ועי' קול השלחן.

ח עולת תמיד ס"ק ב. הובא בבאר הובא ס"ק ב. וראה גם סדר ברה"ג פ"א ה"ב. פ"ב ה"ג.